

CSALÁDKAPOCS

Visszatekintés az Egyházmegyei Családi Lelki Napra

2-3. oldal

Boldog Brenner Jánosra emlékezünk – Interjú Brenner József atyával

8. oldal

Jézus születésére – Dr. Székely János megyéspüspök gondolatai

11. oldal

CSALÁDKAPOCS - szervezői szemmel

Fantasztikus élményben volt része annak, aki részt vett a Családkapocs névvel megrendezett Egyházmegyei Családi Lelki napon Zalaegerszegen, a Mindszenty Gimnáziumban, október 27-én.

Szombaton reggel hamar megtört a csend az iskola területén: korán érkezett a szervezői stáb, hogy az utolsó simításokat elvégezze és minden készen legyen, mire a családok érkeznek. Akik nem is késlekedtek. Jöttek és pezsegni kezdett minden. Regisztráció, ruhatár, egy kis tea, süti, zenés ráhangolódás...

A zenés, énekes, mutogatós játékok után a köszöntöket követően a legkisebbeket külön programok helyszínére kísérték el az óvónénik, a nagyobbakat számos foglalkozás, kézműves és sport lehetőség várta.

A felnőtteknek szentségimádással kezdődött a nap. A fizikai megérkezést így lelki is követhette. Az Olajfa közösség tagjai imádkozták az elmélkedés gondolatait, közben a Rád találtam dicsőítő csoport végezte a zenei szolgálatot.

Ezt követte az első „fakultációs idő”. A házaspárok/ szülők/ felnőttek több helyszínen, különböző típusú programokon vehettek részt. Volt csoportbeszélgetés filmekről, házasságban megélt imaélet megtartó erejéről, az első szerelem tüzeinek felszításáról. Akik előadásokat szerettek volna hallgatni, nekik Németh Norbert egyetemi lelkész, Székely János püspök atya és Kürnyek Róbert iskolalelkész szolgált megszívlelendő és továbbgondolásra alkalmas, hasznos „municióval”. Mindeközben folyamatosan volt lehetőség vidám, családi fotó készítésére, imaósvény végigjárására, kalandozásra a Biblia útjain, gyónásra, lelki beszélgetésre,

ismerkedésre, logikai játékok kipróbálására, szabaduló szoba rejtelmeinek megoldására.

A közösen, egy nagy családként eltöltött napot szentmise koronázta.

ifj. Molnár János
plébániai kormányzó

Szeretek családban élni...

Szeretek családban élni, mert ez egy olyan szeretetkapcsolat, mely Istentől származik, az Ő terve szerinti és melyet megáld. Az Örök-kévaló nekem szánta feleségemet, akit nekem nagy-nagy gondoskodással kiválasztott, hogy együtt egymást és a ránk bízottakat segítve eljussunk az örök életre. Egymagam oda sem érnék.. Isten nagyszerű terve szerint szövetséget kötöttünk, mint ahogy Ő a választott néppel. A szövetség szerint egymást el nem hagyjuk, a végsőkig kitarunk a szeretetben... a szeretetben, ami nem folyamatos öröm, hanem néha szenvedés, néha fájdalom, sokszor küzdelem, de velünk van az, aki ezt a kapcsolatot megáldotta, és Ő is elköteleződött velünk, így ez a kapcsolat nem csak horizontális kettőnk között, hanem vertikális is az Úr felé. Folyamatosan gondot visel ránk, tanít minket egymás által, a gyermekeink által, és ez ad örömet: együtt lenni, együtt fejlődni az Úr színe előtt. Ha Ő jelen van a családban, együtt növekedünk a hitben egymásba kapaszkodva.

Kiegészítjük egymást feleséggel, nem vagyunk tökéletesek, a hiányosságainkat maga a Mindenható pótolja. A boldogság nem

valami cél, hanem maga az út együtt Krisztussal. Jó irányba haladunk és ez ad igazi belső békét, örömet.

Gyermekeim mellett türelmet tanulok, leereszkedem hozzá, meghallgatom, szeretem, ha mesél nekem, mi történt vele, ha elmondja, mi a bánata, megnézem a rajzot, amit nekem készített, elmagyarázza, mit kellene rajta látnom, és büszke a rajzra, lelkesen magyaráz.. és meg kell dicsérem: Tényleg szép.

Így van a mi Mennyei atyánk is velünk: büszkéek vagyunk a mi kis apró dolgainkra, lelkesen meséljük neki, hogy mit csináltunk neki, és Ő.. Ő meg csak mosolyog és szeret, pusztán azért mert az övéi vagyunk.

Mikolás család: János, Anita, Bendegúz, Luca és Levente

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhofer Brigitta, Kovács József, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Z-Rox Nyugat Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskido.hu • **Internet:** www.martinuskido.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Az apostolok testvére

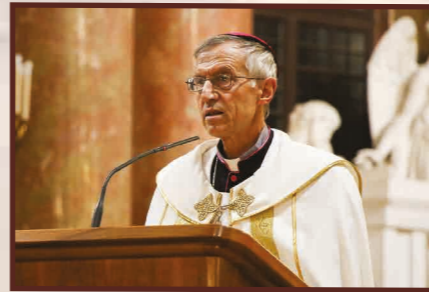
Szent Márton püspököt ünnepelte a Szombathelyi Egyházmegye

November mindig különleges hónap a Szombathelyi Egyházmegye számára. Ekkor emlékezünk meg a Katolikus Egyház egyik legnagyobb szentjéről, aki az ókori Savariában, a mai Szombathelyen látta meg a napvilágot: Szent Márton ünnepeljük, aki az egyházmegye védőszentje.

Lehetetlen lenne? Nem, nem az. Neki sikerült. Az ami minden keresztény ember legfőbb törekvése, Krisztushoz minél inkább hasonlónak válni. Nem csak olvasta, értette is az evangéliumot: mit kíván Jézus az őt követőktől, akik a kereszt jelét a szívükbe vésték. Nem csak értette, tette is: ha kellett köpenyét, ha kellett ruháját osztotta meg a rászorulókkal. Amerre járt, hirdette Krisztus üzenetét, szavára, példájára ezrek vetették el a régi embert, s öltötték fel az újat, immár Krisztust magukhoz ölelve, védőpajzsként. Szent Márton az, aki mindig példaként áll előttünk: lehetséges a valódi Krisztus-követés.

És hogyan? Erre is példákat sorolt fel Majnek Antal munkácsi megyéspüspök, aki az idei évben tanította a híveket a szent ünnepén. November 9-én az esti vesperás alkalmával mondott szentbeszédében például arra hívta fel a figyelmet, hogy Márton egész életében Istent dicsőítette. Úgy világított, mint a fény a sötétben, idézte a zsoltáros szavait. De ez mindannyiunk feladata is: életpéldánk mutassa az utat mások számára, legyen egyértelmű az életünk. Mutassa az Isten irgalmas jóságát, igazságosságát.

A vesperást a már megszokott és kedvelt lampionos felvonulás követte. Nagy tömeg gyűlt össze a Székesegyház előtti téren, hogy égő lampionokkal, mécsesekkel a kezükben vonuljanak a Szent Márton-templomhoz. Itt Majnek Antal munkácsi megyéspüspök és Puskás Tivadar polgármester mondtak köszöntőt. Püspök atya hangsúlyozta: Szent Márton fényességet hozott a sötét világba. Békét, biztonságot hozott, sőt, magát Jézust jelenítette meg életével. Ki kell mondani: Jézus az ő országába hív mindannyiunkat. És azt akarja, hogy bizonyítsuk: ő a szeretet és az igazság.

Mit tizen a világnak Jézus Mártonon keresztül, erre kereste a választ a november 10-én Szent Márton tiszteletén bemutatott szentmise homíliájában Majnek Antal, aki kiemelte: Szent Pálhoz hasonló apostolóiás volt Márton, amit ő meg is vallotta egy testvérének: ő az apostolok testvére, társalog is velük.

Mártonról katonai ideje alatt is köztudott volt a szolidaritása, együttérzése a szegényekkel, szenvedőkkel. Mindig észrevette hol kell segíteni. De Krisztus is azért jött, hogy a szeretethiánytól szenvedő világnak és azon embereknek, akik ennek a hiányában szenvednek elhozza az Atya üzenetét: az ő szerető, irgalmas és segítő jóságát. Ez mutatkozik meg az amiens városkapu előtti jelenetben. Márton megérezte, hogy Krisztusnak segít amikor a koldusnak adta fél köpenyét. Jézus azt mondta: amit a legkisebbnek tesztek nekem tesztek. A szenvedőkkel azonosul ezzel Jézus, de így tesz ma is. A legbiztosabban a szenvedők között kereshetjük és találhatjuk meg Krisztust. Ezért fontos a felebarát szeretése a keresztény ember számára, ebben kell keresni Jézust, mondta Majnek Antal.

Szentéletű pap volt - Emlékezés Werner Alajosra

November 8-án emlékeztünk meg Werner Alajos atya halálának 40. évfordulójáról

A XIX. század elején Pozsonyban volt hazánk hangszerkészítő központja. A Werner-család ennek kapcsán került Bajorországból Magyarországra, és szerzett hírnevet a zongoragyártással. Alajos atya, bár Tiszakécskén született 1905-ben, gyermekéveit Pozsonyban töltötte. A hangszeres környezet hatással volt a zene iránti vonzalmára. Az érettségi után kapucinusnak jelentkezett, de gyenge testalkata miatt nem nyert felvételt. Géfin Gyula, az ismert egyháztudós pap ajánlatára lett a szombathelyi egyházmegye kispapja, ahol Mikes János püspök figyelt fel elhivatottságára, és muzikáltságára. Ő támogatta hittudományi és zeneakadémiai tanulmányait.

1928-ban szentelték pappá, amit Rómában a Gregoriana Egyetem egyházzenei tanszékén való tanulás követett. A magyar tanulók közül elsőként szerzett „musica sacra” doktorátust, budapesti teológiai doktorátussal együtt.

Szombathelyen megszervezte nagyhirű kórusát, a Schola Cantorum Sabariensis. Csodálatos pedagógiai érzékkel és szakszerű neveléssel az együttes száztagú kórusává nőtt fel.

Már 1936-tól óraadó tanára lett a Zeneakadémiának, az egyházzene tanszéken.

A szombathelyi kórusal a legnagyobb sikert 1938-ban, a Budapesten rendezett Eucharisztikus Kongresszuson való szereplésük hozta.

A háború után fontos alkotói időszaka következett. Több írás mellett Bárdos Lajossal 1948-ban megszerkesztették népének-könyvet, mely a ma is használt Hozsanna imakönyv első megfogalmazásának tekinthető. Ugyanebben az évben Harmat Artúrral Cantus cantorum címmel szertartáskönyvet adtak ki, karnagyok, kántorok számára.

1948-ban a Regnum Marianum Hitoktató Központ házfőnöke lett, bár mindig a Szombathelyi Egyházmegye tagja maradt. Egy év múlva a Zeneakadémián megszűnt az egyházzene oktatása, ezzel ottani tanári állása is véget ért. A Regnum-beli fiatalokkal tovább foglalkozott, bár tudta, hogy ezért börtön is várhat rá. 1961. február 6-án bekövetkezett, amire számított. Hatvannyolc paptársával együtt letartóztatták. A per vége: öt év börtön, és vagyonátárgyainak – zongora, írógép és könyvek – elkobozása. Kodály Zoltán

megkísérelte kiszabadítását, de ő azzal utasította el: „Vagy mindenkit, vagy engem sem.”

A börtönben is kórust alapított – rabokkal, börtönőrökkel. Igyekezett lelket önteni fogolytársaiába, még gyónatott is. 1963-ban amnesia folytán (Hruscsov – Kennedy bécsi találkozásának következményeként) kiszabadult. A Főváros egész területéről kitiltották, így került Celldömölkre. Ott is rögtön kórust szervezett, hittant tanított és felújította az orgonát.

Szabadsága nem tartott sokáig. 1964 decemberében ismét letartóztatták „a népi demokratikus rend elleni vétéséért”. Három év múlva szabadult engedelménnyel.

Még a fogság idején elkezdődött a II. vatikáni zsinat (1962–65.), melynek nyomán szükségessé vált a liturgikus szövegek magyarra fordítása. A börtönben írta meg éppen 50 éve, 1968-ban magyar nyelven Mercedes-miséjét, a Fogolykiváltó Boldogasszony tiszteletére. Szabadulása után részt vett a zsinatot követő reformmozgalomban, melyek a liturgikus szövegek magyarra fordítását végezték. 1972-ben készült el Négy passió-ja, szintén magyar nyelven, háromszólamú vegyeskarral.

Aranymiséjét 1978 nyarán még megtartotta. A börtönének megviselték egészségét, negyven éve, 1978. novem-

ber 8-án szívinfarktus következtében elhunyt. Előbb a Farkasréti temetőben temették, majd Máriaremetén a kegytemplom melletti kertben talált örök nyugalomra. Tiszteletére a szombathelyi Székesegyház kórusát róla nevezték el.

Ismerősei emlékeiben így él: anyagi szegénység, lelki-szellemi gazdagság jellemezte. Derűs, nyugodt természetű ember volt. Mindig reverendában járt, más öltözeke nem is igen volt. Magára sajnált költeni. Honoráriumából gyerekeket kirándultatott, családokat élelmezett és öltöztetett. Sokak szerint a boldogok sorában lehetne a helye...

Balás Endre

RÖVID HÍREK

A szerb ortodox egyház zsinata megalapozatlanul nevezte és ezért nem ismerte el a konstantinápolyi patriarkátus azon döntését, amellyel elismerte az ukrán ortodox egyház autokefáliáját (önállóságát). Ezzel az állásfoglalásával a szerb ortodox egyház hivatalosan is a moszkvai patriarkátus mellé állt a vitában.

„Kapcsolódj!” mottóval november 10-én rendezték meg az idei – immár tizenkettedik – győri katolikus ifjúsági találkozót. Az idei győri ifjúsági találkozón Kerényi Lajos piarista atya mondott tanítást *Én itt vagyok... és Te hol vagy?* címmel. Az előadó az istenkeresés folyamatáról, élményeiről beszélt.

Charles Jude Scicluna érseket a pápa november 13-án kinevezte a Hittani Kongregáció titkárhelyettesévé. A főpásztor megtartja máltai érseki hivatalát

Tatán fogadták a Hajléktalan Jézus című alkotást november 9. és 11. között. Az együttérzés szobrát a Szent Imre kapucinus templom előtt helyezte el a Magyar Máltai Szeretetszolgálat.

„Egy nap Mindszenty bíborossal” címmel emléknapot, konferenciát szervezett a Mindszenty Alapítvány november 13-án, a magyar szentek és boldogok emléknapján a Párbeszéd Háza konferenciatermében.

A Szentszék november 13-án jelentette be, hogy a pápa jövő márciusban fölkeresi Rabatot és Casablancát a marokkói király és a helyi püspökök meghívására.

November 10-én a Szentatya fogadta az eucharisztikus világkongresszusok szervezőit, köztük az Erdő Péter bíboros, primás által vezetett magyar küldöttséget. A pápa beszédében olyan „eucharisztikus kultúra” terjesztését jelölte meg feladatként, amely közösségteremtésben, önzetlen szolgálatban, életadó irgalmasságban mutatkozik meg.

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KOVÁCS JÓZSEF
A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURIR

A tanúságtétel segíti növekedni az Egyházat

Vámosok és bűnösök jönnek hozzá, hogy meghallgassák, és Jézus velük étkezik, míg az írástudók és a farizeusok zúgolódnak emiatt. Jézus tanúságtétele újdonság volt a saját korában, mert akkoriban úgy gondolták, hogy a bűnösök között tisztátalanná válik az ember, mint egy leprás megérintésekor. Ezért a törvénytudók eltávolodnak tőlük. A tanúságtétel a történelemben sosem volt kényelmes sem a tanúságtévőknek – akik gyakran vértanúságot szenvedtek –, sem a hatalommal rendelkezőknek.

A tanúságtétel megtöri a szokásokat azért, hogy jobba tegye, megváltoztassa őket. Ezért halad előre az Egyház a tanúságtétel által. Ez teszi vonzóvá, ez segíti növekedni, nem a szavak. Jézus tanúságot tesz. Ez újdonság, de nem annyira, mert Isten irgalmassága az Ószövetségben is jelen volt. A törvénytudók sosem értették meg, mit jelent az, hogy „irgalmat akarok, és nem áldozatot”. Elolvasták, de nem értették meg, mi az irgalmasság. Jézus viszont cselekvésmódjával ezt az irgalmasságot hirdeti tanúságtétele által.

A tanúságtétel veszélybe sodor.

Jézus tanúságtétele zúgolódást vált ki. A farizeusok, az írástudók, a törvénytudók megjegyezték: „Ez szóba áll a bűnösökkel, és együtt étkezik velük.” Nem azt mondták: „Nézd, ez egy jó embernek tűnik, mert igyekszik megtéríteni a bűnösöket.” Ez a viselkedésmód a negatív vélemény által tönkre akarja tenni a tanúságtételt. A zúgolódás mindennapi bűn kicsiben és nagyban egyaránt. A saját életünkben is zúgolódunk, mert nem tetszik ez vagy az, ahelyett hogy párbeszédet folytatnánk vagy keresnénk a konfliktushelyzet megoldását. Inkább titokban, suttogva zúgolódunk, mert nincs bátorságunk világosan beszélni.

Jézus tudja ezt, de ahelyett, hogy elítélné őket a zúgolódásuk miatt, feltesz egy kérdést. Ugyanazt a módszert használja, amit ők: kérdést vet fel. A farizeusok rossz szándékúan próbára akarták ezzel tenni Jézust, hogy elbukjon: ilyen például az adófizetés a császárnak, vagy a feleség elbocsátásának kérdése. Jézus ugyanezt a módszert használja, de végül látjuk a különbséget. A tanúságtétel provokatív, segít növelni az egyházat; a zúgolódás, amely olyan, mint bensőm őre, hogy a tanúságtétel ne érintsen meg engem; valamint Jézus kérdése. Akik a törvénytudók útját követik, nem ismerik az evangélium örömet. Az Úr segítsen nekünk, hogy megértsük az evangélium logikáját, ami ellentétes a világgal.

Ferenc pápa

Hajléktalan misszió

▲ November 7-én folytatódott A mai világ az evangélium fényében című előadásorozat a Püspöki Palotában. A „Csak Egyet” Szolgálat vezetője Kunszabóné Pataki Anna beszélt egy különleges hajléktalan misszióról.

▼ November 8-án este a Karitászműködési Központ szervezte a különféle segélyakciók által velük kapcsolatba kerülőket látta vendégül a plébánia közösségi házában.

Lelki este

Huszonöt éves évforduló

▲ November 8-án ünnepelte alapításának 25 éves évfordulóját a Győri Hittudományi Főiskola Szombathelyi Képzési Központja. Ekkor került sor az intézmény épületének belső felújítás utáni megáldására.

▼ November 9-én Boldog Brenner János vértanú áldozópap tiszteletére emléktáblát helyeztek el Pécsen, a Brenner család egykori otthonának falán.

Emléktábla avatás

„akik könyek között vetnek, majd ujjongva aratnak...”

Interjú Brenner József atyával testvére, Boldog Brenner János ünnepére készülve

Brenner József nagyrépost úrral testvére, Boldog Brenner János atya első liturgikus ünnepére készülve emlékezünk vissza a boldoggá avatás ünnepére és kérdeztük őt a most következő december 15-i ünnepel kapcsolatban.

Gondolt-e arra József atya, hogy ilyen nagy sokaság fog érkezni a boldoggá avatási ünnepre?

Gondoltam, hogy sokan fognak jönni, mert testvéremnek nagy ismertsége volt. A boldoggá avatás első feltétele az, hogy széles körben ismerjék azt az embert, akit boldoggá avatnak. Az előző 10 – 11 éven keresztül, ahová meghívtak, hogy a testvéremről előadást tartsak, mindenhol elmentem. Ebből sejtettem, hogy sokan ismerik őt és élettörténetét. A boldoggá avatásra készülve a résztvevő jelentkezők száma először 5 – 6000 volt. Később 10 ezer fölé emelkedett, végül 16 ezer embert regisztráltak az ünnepségre.

A boldoggá avatásnál döntő volt 2017. november 8-a, amikor az Egyház kihirdette, hogy őt a boldogok között lehet tisztelni. Mintegy 11 – 12 évig tartott ez a boldoggá avatási folyamat. Én magam tudtam, és itt az egyházmegyében is sokan tudták, hogy ő vértanú. Ez kétségtelen volt, de az Egyház általi kihirdetés szükséges volt ahhoz, hogy hivatalosan a szentek között lehessen tisztelni. Jelenleg több mint 60 plébánián található kép, üvegablak vagy relief a testvéremről.

Az első hivatalos megnyilatkozás a boldoggá avatási szentmise volt, amelyen én kissé el is érzékenyedtem. Egyrészt azért, mert az ereklyét én vittem az oltárra. Nagy dolog, hogy az ember a saját testvére ereklyéjét vigye. De az még nagyobb, hogy pap viszi, az ő pap testvérenek az ereklyéjét. Szerintem, ez egy nagyon ritka dolog. Számomra megengedhető volt, amikor a szentmise kánonjában én mondhattam be az ő nevét a szentek között.

A szentmisén Amato bíborostól megkaptam a boldoggá avatási dekrétumot. Megragadóan írja le testvérem vértanúságát, és kitér a családjára is. Nagyon szép az a rész, amikor a szüleimről ír. Édesapám imádságos lelkületéről és édesanyámnak a szegényekkel való törődéséről. Azt írja a dekrétum, hogy nem csoda, hogy János atya hivatást kapott ebben a családban és még két testvére is.

Úgy gondolom, az egész zarándok sereg számára igen megható volt, amikor meghallottuk Boldog Brenner János nevét a szentmise szövegében.

Emlékezetes számomra, amikor először beszélhettem a testvéremről. Ez 1989-ben Szentgotthárdon volt. Ekkor már lehetett nyilvánosan beszélni róla, addig nem lehetett. Hozzá kellett valamiképpen szoknom ahhoz, hogy a testvéremről, mint vértanú sorsú papról, a nyilvánosság előtt beszéljek.

Úgy lehetett tapasztalni, hogy az a sok ezer ember nagy áhítattal vett részt a boldoggá avatási ünnepségen. József atya is észrevette esetleg, tudott-e figyelni erre?

Az áhítat engem is megfogott, az hogy a jelenlévők mennyire bekapcsolódtak a szentmisébe. Láthatóan áhítatosan vettek részt, semmiféle jövés-menés nem volt, mindenki figyelt a szentmisére. Ez nemcsak nekem, másoknak is feltűnt. Kölnből egy posztulátor pap volt itt, aki már több boldoggá avatáson volt. Most Zita királyné boldoggá avatási ügyével foglalkozik. Ő is úgy nyilatkozott, hogy ilyen összeszedett lelkületű közösséget boldoggá avatáson még nem látott.

A boldoggá avatás óta merre, milyen ünnepségeken vett részt, amelyeket Boldog Brenner János tiszteletére tartottak?

Sok helyre hívtak Magyarországon, és a magyar lakta területekre a környező országokba. Nehéz lenne teljességgel felsorolni. Nagyon emlékezetes számomra Heiligenkreuz, a ciszterci kolostorban tartott ünnepség, valamint Mariaroggendorf, ahova a bencés szerzetesek hívtak meg. Nyíregyházán rekollekciót tartottam az egyházmegye papjainak.

József atya milyen érzésekkel néz Boldog Brenner János, az Ön testvére első liturgikus ünnepe elé?

Azt gondolom, lelkileg fel vagyok készülve. Egyrészt a boldoggá avatásig sok előadást tartottam róla, másrészt azóta a szentmisében meg szoktam említeni a nevét. Talán most már természetesebb lesz számomra.

Salamon Viktória

"Keltsd életre a templomodat!"

A Magyar Kurír nemrég meseíró-pályázatot hirdetett, melyben arra hívták a gyerekeket, hogy Berg Judit „A holló gyűrűje” című meseregénye nyomán keltsék életre a templomukban szereplő ábrázolásokat. A legjobbakat megjelentették a Magyar Kurír honlapján. A Szombathelyi Egyházmegyéből is érkeztek pályaművek. Ezeket adjuk közre hónapról hónapra. Ezúttal Zsugonits Hanna írását olvashatják, aki a szombathely-szentkirályi Szent István király-templomról írta meséjét.

Az elveszett ereklye

Az utolsó hittanórán Adrienn néni kiosztotta a nyári feladatokat, és így szólt:

– Mindenki írjon egy történetet a saját templomáról. Minél izgalmasabb legyen – hangsúlyozta a tanárnő.

Megszólalt az óra végét jelző csengő. A gyerekek vidáman özönltek ki az iskolából. Az ikrek még hazafelé menet a buszon is azt tervezték, hogy mit fognak írni a beadandóba. Luca így gondolkodott:

– Szerintem keressük fel a plébános urat, ő biztos tud valami érdekeset mondani.

– Jó ötlet – értett vele egyet ikertestvére.

– Dicsértessék a Jézus Krisztus! – köszöntek egyszerre.

– Plébános úr, hallottunk az ellopott ereklye legendájáról, tudna nekünk mesélni róla?

– Az az ereklye nagyon fontos volt a templom számára, Szent István csontjainak egy apró része volt benne – mondta szomorúan az idős pap. – A sekrestyés néni tudna nektek mesélni. Az ő anyukája volt akkor a templom sekrestyéje, amikor ez az eset történt. Látogassátok meg!

Az ikrek vidáman szaladtak el. Haza se mentek, indultak egyszerre Magdi nénihez, hogy őt is kifaggassák.

– Tudna nekünk mesélni a Szent István-ereklyéről? – érdeklődtek a kis nyomozók.

– Hát én is tudok róla egy pár dolgot, de az édesanyám biztos többet tud. Mindjárt idehívom.

Megérkezett az idős néni és az ikrek azonnal kérdezték.

– Amikor ellopták az ereklyét – mondta –, akkor még Szentkirály egy kicsi falu volt körülbelül harminc házzal. A település utolsó birtokosa egy Zoltán nevű úr volt, akiről az egész falu tudta, hogy nem volt istenfélő és nagyon kapzsi is volt. Sokan úgy gondolták, hogy ő bérelte fel azt az embert, aki ellopta az ereklyét. Hiába kereste nála a rendőrség, nem találtak semmit.

– Hallottuk, hogy az ereklye elrablása után sok különös esemény történt, meséljen néhányat – kérték az ikrek.

– A lopás másnapján mentem takarítani a templomba. Épp egy tized rózsafüzért mormoltam és néztem az oltárképet, amikor feltűnt, hogy a kép mellett álló Szent Péter rákacsint társára, Pálra.

– Mért nem szólt az akkori plébánosnak a furcsaságról? – kérdezte halkan Dorka

– Tudjátok, féltem attól, hogy a többi asszony a faluban bolondnak néz. Nem akartam, hogy délután a fonóban mindenkit rólam pletykálkodjon. Pár nappal később Pista bácsi halálra rémülten rontott be a falu plébánosához az éjszaka közepén. Az öreg egy híres ács volt a faluban, napközben szorgosan dolgozott. Mindenki dicsérte a munkáját. Viszont nagyon szerette az alkoholt, a falusi kocsmá törzsvendége volt. Most is dőlt belőle az alkoholszag, alig bírt állni, a nyelve sokszor megbotlott. Szóval Pista azt állította, hogy látta Szent Pétert és Szent Pált keresni az elveszett ereklyét. Azt is mondta, hogy Péter kezében egy ásó, Pálban pedig lámpa, kötél és egy zsák volt. Követte őket, nehogy szem elől tévessze.

– És mi lett utána? – kérdezte izgatottan Dorca.

– Átmászott ő is a kerítésen. Szép csöndben osont a szentek után, akik közben megálltak az udvari kút mellett. Pista megesküdött rá, hogy hallotta, hogy valami ilyesmiről beszélgetnek:

„Te, Péter, biztos, hogy itt rejtették el azt az ereklyét? Mi van akkor, ha a Szentlélek tévedett?” – akadékoskodott Pál.

„Ne légy hitetlen, nem vagy te Tamás!” – viccelődött Péter.

„Jól van, na, egy galamb is tévedhet” – morgolódott a szent.

„De nem a Szentlélek” – fedtte meg őt az apostol.

„Akkor az ereklye itt van ebben a kútban elrejtve?”

„Igen és erre vigyáznunk kell, nehogy még messzebb sodródjon az otthonától.”

„Jól van, akkor majd az evangélisták felváltva vigyáznak rá. Ez majd így megy addig, amíg az arra méltó, tiszta lélek meg nem találja” – oldotta meg a problémát Pál.

– A szentek elindultak vissza a templomba, Pista pedig futott a paphoz. Eszküdtött égre-földre, hogy ő a templom szentjeit látta, de senki nem hitt neki.

Viszont attól a naptól kezdve mintha valami tényleg őrizte volna a kutat. Hát én ennyit tudok a rablás utáni eseményekről.

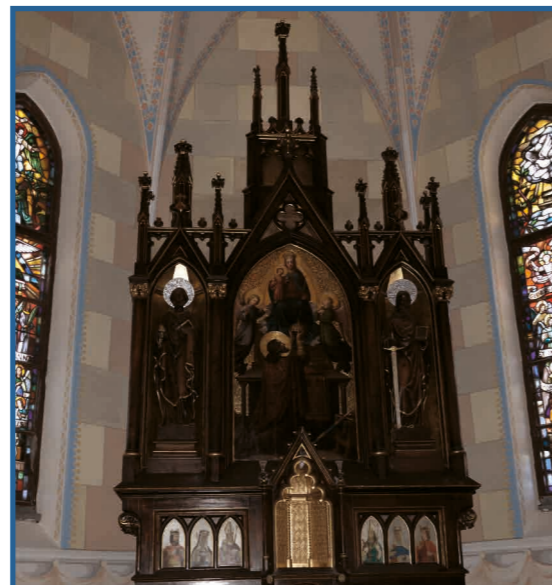
A lányok ezután a Gyöngyös patak partjához siettek, kiskorukban sokszor játszadoztak a kastély régi udvarán. Titokzatos helynek tűnt. Körbejárták a kutat, de nem találtak semmilyen üreget, ahova elrejtették volna egy ereklyét. Amikor egy mohás téglát tapogatott Luca, az kihullott a helyéről, és felfedte kincsét, ami nem más volt, mint a hön áhított ereklye. Remegő kézzel vették ki a rejtékhelyről.

Rohantak is az apró kincsel a markukban a templomhoz. Amint beléptek, hirtelen felkapcsolódtak a lámpák, az örökmécses gyönyörűen ontotta fényét. Az oltár mögött lévő kórus mennyei hangon dicsérte Istent. Az üvegablakokon az evangélisták hirdették az örömhírt, hogy Jézus feltámadt. A kicsi csengők örömben koncertet adtak az égen repkedő apró angyaloknak. Még a keresztút szörnyű eseményei is vidámabbnak látszottak. Jézus mintha egy kicsit kiegyenesedett volna a szörnyű súly alatt, melyet a bűneink jelentettek neki.

Rohantak a lányok az oratóriumba, hogy elhelyezzék az ereklyét a helyén, és visszapattintották az apró dobozkába. A templom, mint ha érezte volna: visszatért féltve őrzött kincse. Egy percre még a tabernákulum is megmutatta belsejét. A színes üvegablakokon életre keltek a bibliai jelenetek. Noé vad vizeken evezett nagy bárkájával. Ábrahám épp a kost áldozta fel. Az oltár előtt egy galamb csipegette a magvető által elejtett magokat. A levegőben könnyű röptű sas szárnyalt, Szűz Mária gyönyörű szopránnal zengte a Magnificatot. Szent Péter és Szent Pál arca ragyogott. A karzat peremén egy angyal ült, kezében egy lúdtollal, és egy apró pergamenre mintha följegyezte volna az eseményeket. Minden olyan varázslatos volt. A lányok és a plébános tátott szájjal nézték a templom különös életét.

Miután újra visszatért a nyugalom, a szobrok és a festmények újra megmerevedtek. Az ikrek hazamentek. Reggel mindenki felvette legszebb ruháját és indult a misére. Nagy volt az öröm a templomban, a hívek mind úgy gondolták, hogy csoda történt.

Jászol és kereszt

Adventben járunk, Krisztus születésére készülünk. Székely János megyéspüspök atya gondolatai segítsenek mindannyiunkat, hogy szívünket megnyissuk a Megváltó előtt.

„Ez lesz a jel: találtok egy gyermeket pólába takarva és jászolba fektetve” (Lk 2,12). A végtelen, csillagmilliárdokat teremtő Isten nem földi pompa között érkezett ebbe a világba. Gyöngye, védtelen gyermekként, szegényes barlangstállóban született, az állatok etetőjébe, a jászolba fektették.

Három és fél évig Betlehemben tanulhattam. Sok-sok órát töltöttem a betlehemi Születés Bazilikában, abban a barlangban, ahol az ősi, legelső keresztény nemzedékekre visszanyúló hagyomány

tanúsága szerint Krisztus született. Ahogyan ott térdeltem újra és újra, lassanként szinte a szemem előtt láttam az újszülött Isten-embert. Az egyik ilyen hosszabb imádság alatt az a gondolat és meggyőződés hasított belém, hogy talán azért így akart emberré lenni, közenk jönni az Isten, azért

védtelen gyöngye kisgyermekként érkezett, hogy végre merjük azt elhinni, hogy semmi mást nem akar tőlünk, mint önmagát akarja nekünk adni.

Ha valaki ezt a nagy titkot megérti, akkor a szíve megtelik örömmel, étellel. Az élete értékessé válik, tartalommal telik meg, hiszen az örök, teremtő Isten számára végtelenül értékesek vagyunk.

Kedves Olvasó! Karácsony ünnepe erre hív, hogy az ünnep csendjében nyissuk meg a lelkünket, és engedjük, hogy a szelíden önmagát ajándékozó Isten belépjen, betöltsön minket.

Hívjuk be, engedjük be Istent, az ő békéjét a családjainkba! Ha szeretnénk, hogy több házasság kötődjön, több gyermek szülessen, ahhoz mindenekelőtt erre van szükség. Szeretettől túlcserélődül, derűs, nagylelkű emberi szívekre. Kedves szülők! A gyermekek legfőbb nevelője az Isten. Sokmindent, amit a szülő soha nem tud elérni a gyermeke életében, lelkében, azt Isten meg tudja tenni. Vezessük, engedjük Őhöz a gyermekeket, fiatalokat!

A jászol alázata és a kereszt végsőig menő önfeláldozása – Isten cselekvésének, Isten stílusának két legfőbb szimbóluma és megvalósulása - minket is aláza, nagylelkűsége hív. Aki mindig önmagával van tele, a maga panaszával, a maga akaratával, az soha nem fog tudni a másik ember szívének szentélyébe belépni. Csak az őszinte, alázatos, hiteles szeretet előtt nyílnak meg az emberszívek kapui. Ha a házastárs tud megfélemlkezni a maga sérelmeiről, fixa ideáiról, és tud teret adni a társa érzéseinek, fájdalmainak, vágyainak, kéréseinek, tudja őt legalább háromszor annyit dicsérni, mint ahányszor kritizálja, akkor jutalmul megkapják az egység, a kiengesztelődés, a béke, az öröm ajándékát és csodáját.

A jászol alázata a keresztény közösségeinket is hívja arra, hogy nyitott szívvel, baráti szeretettel forduljunk szegény, idős, beteg test-

véreink felé. Ha a közösségeinkben, plébániáinkon nem lesz helye a szegénynek, a szenvedőnek, akkor nagyon hamar Istennek sem lesz helye a közösségeinkben.

A jászol alázata a világot is provokálja. Azt a világot, amelyben kiáltó ellentétek vannak ember és ember között. A Föld lakosságának leggazdagabb 20 %-a fogyasztja el a Földön megtermelődő javak, ásványkincsek kb. 84 %-át. A legszegényebb 20%-nak pedig kb. 1,4% jut (David C. Kortzen). A Föld szegényebb régióinak megsegítése nélkül boldog emberhez méltó jövő senki számára sem lesz ezen a Földön. Ahogyan Dávid Katalin fogalmazta: „Nem lesz biztonságban a házunk, ha körülöttünk minden más ház ég.”

A Martinus minden kedves olvasójának azt kívánom, hogy az idején Karácsonyon újra megszülessen szívünkben, családjainkban Krisztus, és segítsen minket, hogy a jászol alázatával, a kereszt nagylelkűségével élhessük az életünket.

Székely János, megyéspüspök

"MINDENKI ÉRTE ÉL"

Interjúkötet Székely János megyéspüspökkel

Könyvbemutató: december 14. (péntek) 17:00, Püspöki Palota díszterme
Megvásárolható december 7-től a Martinus Kegytárgyboltban, illetve a
webshopban: www.martinuskiado.hu.

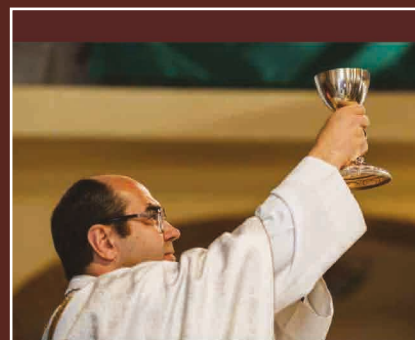
A beszélgető könyvek virágkorukat élik. A kérdések, válaszok életszerűek, a könyvet felütő olvasó figyelmét felkeltik, megragadják. Ugyanakkor nem igényelnek olyan fokú figyelmet, mint az egyhangú értekezések száraz és néha unalmas fejtegetései.

A jelen könyv jól felkészült kérdezője, Dobszay János a fiatal püspökkel, Dr. Székely Jánossal beszélgetett Esztergom-Budapesti segédpüspök korában, aki ma szombathelyi megyésfőpásztorként számos pontban kiegészítette akkori válaszait. Az életút rövid bemutatása mellett az olvasó megismerkedhet a Betlehemben, majd Rómában tanult biblikus szakember hitből fakadó, mások hitét fölkeltő, megerősítő gondolataival.

A Magyar Katolikus Egyház jelenkori feladatairól reális, bölcs helyzetfelmérés olvasható; ezen belül a hazai cigánypasztoráció, mint komoly missziós hivatás is megjelenik.

A beszélgetések végén az olvasó joggal jut arra a következtetésre, hogy többről van itt szó, mint információk továbbításáról. A katolikus hit ragyog fel a könyv lapjain a maga teljes, vonzó sugárzásában.

Köszönet érte mindkettőjüknek!

„MINDENKI ÉRTE ÉL”

Beszélgetés Székely János püspökkel

Dr. Perger Gyula, Martinus Kiadó

Boldog Brenner János ünnepe

2018. december 15.

Szombathely - Székesegyház

10.30 - Lelki ráhangolódás

11.00 - Ünnepi szentmise

Főcelebráns és a szentbeszédet mondja:

Bérczi L. Bernát zirci apát

12. 30 - Brenner Óvoda

Emléktábla-megáldás és ünnepi műsor

Szentgotthárd-Máriaújfalu

18.00 - Püspöki szentmise. A szentmise főcelebránsa és a szentbeszédet mondja: **Dr. Székely János megyéspüspök**

Szentgotthárd-Rábakethely

20:00 - Zarándoklat Rábakethelytől Zsidáig

Megjelent Pete Polgár Máté atya új könyve

Éjszaka Magyarországon

címmel.

Megvásárolható december közepétől a

Martinus Kegytárgyboltban, illetve

a webshopban:

www.martinuskiado.hu.